Faber, Aegidius: Speculum Exemplorum
Straßburg: Drucker des Iordanus <de Quedlinburgo>, 1. März 1490 Seite 482

At ille videns se esse dephēsum hoc quoq
qđ abbatē latebat apuit adiūgēs. Qñ sup
me vidisti lucē de celo descēdere. vox etiā
parit venit dicēs. Dimissum est peccatum
tuū. Et qdem oīpotens deus peccatū eius
potuit tacēdo laxare. sed loquendo p vocē
radiando p lumē exemplo sue miscđie nr̄a
ad pniam voluit corda conuertere.

XXXVII

Quidā tabernarius ꝓpinās vinū oēs tā
bonos q̄z malos in suam domū recepit et
pmisit ludere. chorisare. blasphemare. ine
briari. lenones ⁊ meretrices insimul peccare
Semel vna die dñica cum vinū de cella/
rio portaret añ ianuā detulit hospitibꝫ ex/
tra domū sedētibꝫ. qz domꝰ plena erat ho/
spitibꝫ. ecce vētꝰ turbinis eū violēter rapu
it ⁊ sursum in aera leuauit in ꝯspectu totiꝰ
ppl'i. ⁊ cū sic a demōibꝫ leuaret clamauit cō
pūcto corde. O deꝰ qd fiet de anima mea.
Tūc demones pmiserūt eū cadere in vno
cāpo dicētes. Quia oblitꝰ es oīa trāsitoria
⁊ corpus ꝓpriū. deū soluz p aīa tua ꝯpūcto
corde rogasti. ideo nō possumꝰ te vltra cō/
cludere. qz oīpotens nō vult pmittere no/
strā in te exercere volūtatem. eo q ꝯpūcto
corde inuocasti eū. ⁊ si h nō fecisses cū cor/
pore ⁊ aīa te ad inferna duxissemꝰ. ⁊ hoc di
cto disparuerūt. ⁊ inuētꝰ in cāpo reportatꝰ
est ad domū. ⁊ postq̄z ꝯualuit se emēdauit
⁊ tabernā amouit. ⁊ amplius nō pmisit ali
quē in domo sua ludere vel blasphemare.
vel chorisare siue alia mala in eius domo
exercere.

XXXVIII

Quidā demoniacꝰ ductꝰ erat ad q̄ndaz
sanctū virꝝ q p̄cepit demoni vt exiret ⁊ no/
mē suū diceret. Nos ait ille sumꝰ tres q ha
bitamꝰ i isto hoīe. ⁊ ego vocor claudēs cor
⁊ officiū meū est cor pctōris claudere q nō
possit hr̄e ꝯtritōez. Si ꝟo ꝯtritionē habue
rit tūc frat meꝰ q hic morat vocat claudēs
os. q laborat ad h q hō nō pōt ꝯfiteri. Sz
si ꝯfitet ⁊ ꝯuertit tunc tercíꝰ frater meus q
hic morat vocat claudēs bursam ne pecu
nia deficiat ⁊ incidat paupertatē q laborat
ad h vt nō satisfaciat restituēdo ablata ⁊ i/
iuste acq̄sita Et ille pl'es nobis oībꝫ acq̄rit
qz licet ꝯterunt quandoq ⁊ cōfitent. tamē
raro vel nunq̄z plene oīa restituunt. ⁊ sic se
ipsos damnant. quia peccatū non dimitti
tur nisi res ablata restituat.

XXXIX

Fuit qdaz hō in q̄dam famosa ciuitate
q p̄dicationi verbi dei nullo tpe voluit in
teresse. q̄dam aūt die ꝯtigit q qdam famo
sus p̄dicator in illa ciuitate p̄dicaret. ⁊ cuz
magna ppl'i multitudo ꝯflueret ille ab alijs
tractꝰ q̄si inuitꝰ ad ſmonē venit. quē veni/
entē intuēs p̄dicator vidit diabolū retra/
hentē eū cum catena cuiꝰ circuli ex peccatis
singul' texebant. ⁊ intuēs circulos cū in sin
gulis peccata singl'a ꝯgnouisset. de pecca/
tis egregie p̄dicauit. ⁊ quō ꝓpter peccatum
hꝫ diabolꝰ in hoīe dominiū. intātū q nō p
mittit eū facere bonū. nec audire dei ꝟbū.
Salomon inq̄t. Iniq̄tates sue capiūt im
piū. ⁊ funibꝫ peccatoꝝ suoꝝ ꝯstringit pctōr
Tūc ille vniuersa peccata de qbꝫ ille p̄di/
cauerat veraciť i se recognoscēs cū postea
audisset ab eo oī vere penitēti q̄ntūcūq pec
catori veniā a dño repromitti. contritꝰ val
de cepit flere amarissime Tūc p̄dicator vi
dit vnam lacrimā ab oculis eiꝰ cadere ca/
tenā que lacrima catenam dirupit.

XL

Quidā delectatōi carnis vacauit intan
tū q nulli pctō carnali quantūcūq turpi
vnq̄z se negauit. Filiā nō dimittebat ꝓpter
matrē. nec ecōuerso. neq sorori siue mascu
lis parcebat. Cū autē appropinq̄uit morti
fuit vocatꝰ sanctus qdā heremita vt eiꝰ cō/
fessionē audiret. Tūc iste ait. Uade qz ma
ior est iniquitas mea q̄z dei miscđia. Tūc
sanctꝰ heremita. Fili ait carissime noli sic
dicere. qz tāta est ꝟtꝰ ꝯfessionis ⁊ pniē. vt si
doleas de peccatis oībꝫ tibi remittuntur a
deo. Tūc ille peccator. Magnū est qđ di
cis. Tūc ait heremita. Fac h qđ dicā tibi.
Ego inquā spoliabo me oībꝫ bonis ⁊ me/
ritis meis. ⁊ tu spoliabis te oībꝫ peccatis tu
is. ⁊ sic nō oportet te dubitare nec despare.
Qđ cū pctōr ꝯsensisset ⁊ ambo cambiū fe/
cissent. dixit heremita pctōri. Nunc narra
mihi q mala fecisti vt sciā de qbꝫ habeo fa/
cere pniaz. Qui cū infinita peccata expres
sisset ⁊ nullū peccatū secū retinuisset ait he
remita. Tu doles de istis ⁊ vis q sacramē
talis sit ꝯfessio tua. Rñdit peccator. sic vo/
lo. Tūc heremita. Et ego te absoluo in no
mine pr̄is ⁊c. Cū g mortuꝰ fuisset post mē
sem heremite apparuit ⁊ dixit ei. q i via sal/
uatiōis erat. Cum aūt heremita req̄reret
qd esset de meritis suis de qbꝫ spoliauerat se
Ait mortuus. Deus tibi ea seruat duplica
ta. eo q abstulisti despatōez meam ⁊ signuz

TECHNISCHE UNIVERSITÄT DARMSTADT
http://tudigit.ulb.tu-darmstadt.de/show/inc-iv-114/0482
Universitäts- und Landesbibliothek Darmstadt
gefördert durch die DFG